10de Jaargang — Curacao den 20n. Mei 1893 — N° 490

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURÁÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
36 RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant ta sali tur dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa Inparanda fol Curacao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 te 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN TRAGISCHE BLADZIJDE
in de geschiedenis van Frankrijk.

Daar is een volk in Europa, waarop door alle eeuwen heen de oogen van elken tijdgenoot gericht werden en waarop thans, wellicht meer dan in een vrij lang tijdperk vóór heden, een ieder zijn blik gevestigd houdt.

Wie eenigzins den historiekring van Frankrijk kent, ontmoet daar dat volk vol levensmoed en benijdenswaardige werkkracht: een volk vol energie; een volk dat in zijne geschiedenis kan wijzen op een reeks van wereldbekende helden, van groote staatslieden, en niet het minst een volk, dat onder zijn gekroonden mannen heeft gekend, wier roem van geslacht tot geslacht zal worden overgedragen, totdat de wereldhistorie haren loop zal hebben volbracht.

Wie zien daar de wetenschap in alle takken, gepaard aan deugd en volharding, vruchten voortbrengen, die als zoovele parelen zijn, die den kroon des arbeids sieren. En wie van ons gevoelt geen eerbied voor den rijk der Franken, die in de Kerk-historie met gulden letteren staan opgeteekend? Zij volgen elkander in ontelbare reeksen van af de grenzen van den heidendom, door de jeugd onzer christelijke eeuwen heen, langs het pad der met zooveel strijd versperde middeleeuwen, tot op den huidigen dag.

Maar, waar de deugd haren zetel verhief, daar schiep ook de ondeugd zich een troon. Is het niet altijd zoo geweest? Ontmoeten wij niet dikwijls de grofste misdaden juist daar waar de grootste deugden beoefend werden?

Doorloop slechts de geschiedenis van Frankrijk uit de jongste eeuw. Wij ontmoeten er strijd op strijd, de eene verwarring na de andere en toch ontbreekt aan dat volk — anders zoo woest — de kracht om zich te ontrukken aan den stroom der wisselvalligheden, waarin het wordt voortgeslingerd.

Zal het zich dan nimmer krachtig genoeg gevoelen, om weer het oude volk van voorheen te zijn, waarvoor alle natiën eerbied en ontzag koesteren?

Welk een treurig licht is er gevallen op de verborgen, de geheime beschuldigingen, gericht tegen zoovele mannen van hoogen rang en stand, die de een meer, de ander minder bij het groote Panamaschandaal betrokken heetten.

Is de groote fout van dit alles wel verre te zoeken? Ligt het begrip niet voor de hand, dat eene menschenmassa, die aan naturalisme overgeleverd, een volk, dat in de doornen van het individualisme geslingerd wordt, zijn weerstandsvermogen en ten langen leste elke moreele kracht verliest?

Blikken wij slechts terug naar den 5den Mei 1789. Mirabeau sprak in de vergadering der Staten-Generaal en zou, ter verdediging van de menschelijke rechten de richting aanwijzen, waarin het schip van staat gestuurd moest worden.

Si vous voulez une revolution, si vous voulez régénerer la France, vous devez avant tout chose la decatholiser.

Indien gij eene revolutie wilt, indien gij Frankrijk wilt herscheppen, moet gij het allereerst ontdoen van de kluisters der Katholieke Kerk.

In werkelijkheid kwam de revolutie. De met bloed en tranen besproeide bladzijden der historie zeggen ons alles wat wij verlangen te weten. Doch wel verre van Frankrijk gelukkig te maken, hebben de woorden van Mirabeau eene andere beteekenis gehad, dan die waarmede zij werden gesproken. Hij schonk Frankrijk geen scepter om mede te heerschen, maar eene roede, waarmede het zich zelven zou weten te tuchtigen, terwijl hij het tevens het middel aan de hand deed om zich te redden, indien het slechts wilde.

Mirabeau wilde Frankrijk losrukken van de Katholieke Kerk, en om de verwoesting van Frankrijk als vreedzamen staat te zekerder te bereiken. De eenheid van het volk was een beletsel voor de vernietiging van orde, tucht en gezag: zijn zedeleer was stuitend voor hem, die Frankrijk moest overleveren in de handen van het materialisme en het meest zedelooze realisme.

De jongste honderd jaren hebben ons genoeg gewezen om de noodlottige gevolgen, die daaruit zijn voortgevloeid en mocht men dit nog in twijfel willen trekken, dan kunnen de jongste dagen, die nog niet geheel uit ons geheugen zijn verdwenen, ons nog wijzen op een rij van afzichtelijke en schrikwekkende spoken, die hunne magere vingeren verwijtend uitsteken naar de lotswisselingen, die de jeudige schoone van 1789 heeft ondergaan en waarvan na slechts een geraamte overbleef, wiens deelen elkander onophoudelijk en vurig bestrijden.

Wat het einde zal zijn?

Z. H. Leo XIII heeft met onverdroten ijver gewezen op de noodzakelijkheid, dat allen die Frankrijk liefhebben, zich moeten vereenigen en met vereende krachten de republiek steunen.

Dit denkbeeld wordt dan ook reeds in uitvoering gebracht en zal bij de aanstaande keuze van een President der Republiek zeker mede tellen.

Onder de voorstanders en uitvoerders hebben wij vooral den heer Cavaignac, die elken republikein wil opofferen, die maar onder eenige verdenking ligt. Hij is van meening dat men eenige gematigde meerderheid kan vormen, samengesteld uit het linker centrum, de *ralliés*, verscheidene leden van de rechterzijde en vele leden van de gevanceerde linkerzijde, die de eerlijkheid boven alles stellen.

Zulk eene nieuwe partij wil hij vormen. Tegelijkertijd heeft hij zich reeds tot leider geproclameerd en zich candidaat gesteld voor het Presidentschap der Republiek.

Zulk een veldtocht kan Frankrijk redden, zoo men zich slechts houdt aan deze woorden van De Bonald: „De mensch, die geen godsdienst heeft, leeft beschermd door den godsdienst der overigen, evenals de passagier, zonder aan het scheepswerk te helpen, veilig is op het schip, dat hem draagt; doch de reiziger, die de verrichtingen zou willen storen, zou als een onzinnige in het vooronder worden opgesloten."

De schoone gedachten, die aan deze woorden van den grooten Franschen staatsman ten grondslag liggen, behooren door elken Franschman, die het goed met zijn vaderland meent, gehuldigd te worden.

Frankrijk kieze zich een anderen Peter van Amiens, die de echo's van het: *God wil het, ten strijde!* doet herleven. Dan zal Frankrijk weer opstaan uit den poel van ellende, waarin het zich eenmaal geworpen heeft, een nieuw leven en nieuwe krachten verwerven en zijn eenmaal met eeren lauwerkransen gedekten kruin, met middeleeuwschen roem te verheffen.

Veel heeft Frankrijk geleden: de roem van dat land is gekwetst door het veroordeelend vonnis, dat nu ~~pas kort geleden geveld werd over~~ mannen, die de roem waren van hun volk, dat zonder zedelijke orde en tucht nog een maatschappelijk geheel verlangde. Het wordt daarom te zwaarder gestraft en bij al de schande, die in den laatsten tijd over het land der Lodewijken werd uitgestort, kunnen wij niet nalaten uit te roepen: *Digitus Dei est hic!* Hier is de vinger Gods!

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Lorenzo de Windt, Obediente & Maal, O. Augusto Pardo, Dr. Isaac I.

FEUILLETON.

Un Muda.

Den un compania di amigoe, Pierre Nérot a declara, koe den tempoe di gera Frances-Aleman, Francesnan tabata trata Aleman mehor koe Aleman tabata trata Francés. Ora su amigoenan a pidié di moenstra coe un prueba loké el a bisa, el a conta es sigiente:

"Algun anja pasá, mi tabata cerca un amigoe. Despues di a caba comè un ciertoe merdia, nos a prepara nos pa bai haci un keyre den mondi becino, i nos tabata for di cas caba ora mi amigoe a mira factor (brievenbesteller) tabata bini, Dubreuil, asina mi amigoe jama, a bira unbé riba mes camina pa bai cohé un carta koe el kier a doena e homber.

E factor tabata un hoben di porai binti seis pa binti siete anja, coe un fisonomia suave i coe bista biboe. Ora el a mira mi, el a baha su cabez un poco pa coeminda mi.

"También un kens di un homber" mi a corda den mi mes, "el no ta habri su boca mes." Su presencia a haci un impresion formabel riba mi i mi a dirigi mi n'e diciendo: "Awé hende ta hasa, he! Lo no ta un djap gustoso pa camina coe weer asina calor?"

El a baha cabez manera el kier bisa, si....Awor mi a comprendé, el no por papia anto. Ta parcé koe e hoben a leza den wowo e admiracion koe a apoderé di mi. El a sonrisá, boeta su dede na su boca i hiza su skouder.

"Bo ta muda anto, no, pober mucha?" mi dici:

Ata net Dubreuil tabata bini i a tendé mi pregunta.

"Si," el dici, "nos pober Jean Barret ta muda. Ma esai no ta strobé na nada di cumpli bon coe su puesto, pa motiboe koe el sâ leza i scirbi bon, i por comprendé toer cos.

"Anto no muda di su nacementoe, dus el no ta surdoe?"

"No, no di su nacementoe."

"El a bira muda pa cualkier disgracia?"

"Pa un disgracia, esai podiser no ta net e palabra.... No, Jan? E factor a bira corrá, saca un manoe pa toema e carta, esaki a primi su mân cordialmente i Jean a retiré coe paso liger,

Como mi a comprendé koe e pober mucha a perdé su habla pa cualkier a contesimientoe particular, mi tabata curioso pa tendé algo di esai. Mi amigoe a cumpli mi deseo, i el a conta mi siguiente. Jean Barret tabatin casi diezcincoe anja ora gera a rebenta. Su tata bieuw tabata biba den un casita alehá coe su dos jioenan, Louis, un jonkman di casi binti-cincoe anja i Jean.

Jean, muchoe moza pa carga arma, a keda cerca su tata.

Louis, koe a saca un numero haltoe den loteria di milicia a drenta dienst como voluntario. Diferente bez caba el a distingié.

Conociendo territorio perfectamente, el a pidi di ser encargá pa hiba mando meimei di troepanan prusiano, koe a separa egército di Metz for di otro troepanan francés.

Tres bez caba el a cumpli coe e tarea duroe i peligroso coe bon resultado, i su tata bieuw, koe tabata orguljoso coe su jioe, no por a tené tapá ki hechoe heroico su jioe tabata haci. Prusianonan, koe tabatin henter cercania como sitiá i koe tabata habri bon nan wowo i orea, a haja manera un suspechoe, i a legra nan caba coe speranza di haci aja bandia cualkier dia un bon presa.

Ai! nan speranza no a ganja nan.

Un anochi koe Louis a bolbé bini cerca su tata, el tabata net den coesjina coené, sin luz, ora nan a tendé afor pasoe di pia i koe porta a dal habri.

Cas tabata rondonar i nan tabata perdir.

Ata Louis ta recorda riba su roeman chikitoe i poco-poco el ta jamé cerca djè: "Jean, busca di hui i scondé esai den tera." El a doené un envelop coe papelnan.

E chikitoe a habri un porta djadén i el a disparcé. Net e porta djadilanti a caba di kibra pa slag di caboe di scopet i ocho soldá prusiano a drenta coe revolver den mân.

Nan puntramentoe tabata poco.

Nan a combati un bon bataja; jioe tabata un spionador, tata un consentidor. Su majan nan ta haja bala.

Sin perdé un momentoe, nan a kita e hoben su panja i ristra den toer su panja, ma nan no a haja nada!

"Oenda bo a larga e cartanan, koe bo tabatin cerca bo?" e officier koe tabatin comando a puntra.

"Carta...." Louis a respondé, "mi no tin carta."

"Ningun cos di loco, kiko bo tabatin den e sacoe-aki," e officier a repiti, moenstrando na e sacoe na banda djadén di camisa, koe nan a kita for di e hoben.

"Bo ta corda koe mi tabatin carta ai dén?"

"Si, sigur, i poco momentoe pasá bo tabatin nan ainda,"

Senior, Helena F. de Römer, Adelina Dallia, Ricot A. Correa, Correa & Co., Gais di Danato di Vzo, Luis Mato, Alberto de la Rosa, Correa Hermanos & Co., Teresa H. de Dusinsky, D. M. Seamer, Ricardo Cama, Martins Paldo, H. Elsevijf, 2.

Aangeteekende stukken:
Nicolas, Silva, Pierre Laylle, 2.

Niet voorzending vatbaar een ongefrankeerd drukwerk geadresseerd aan A. J. de Castro te Panamá.

NEDERLAND.

— Bij het vertrek der Koninginnen uit de Hoofdstad werden namens Haar aan den Burgemeester de volgende giften ter hand gesteld, van de Koningin: voor de algemeene armen f 2000; voor het weduwen- en weezenfonds der maatschappij Arti et Amicitia f 250; voor de koninklijke vereeniging Het Nederlandsch Tooneel f 400, voor het diamantwerkersweduwen en weezenfonds f 25, en voor een onthaal der kinderen van de Rozenthaal-bewaarschool f 100; van de Regentes: voor het gesticht voor volwassen blinden f 30, voor het politiefonds f 500 en voor het brandweerfonds f 200.

— H. D. H. Prinses Elisabeth van Waldeck en Pyrmont, jongste zuster van H. M. de Koningin-Regentes, is per Staatsspoor, vergezeld van eene hofdame van het Loo, in de residentie aangekomen, en aan het station ontvangen door Hr. Ms. stalmeester Baron Bentinck.

De Prinses begaf zich door de wachtkamer naar het voor haar gereedstaand hofrijtuig, hetwelk haar naar het Koninklijk Paleis in het Noordeinde bracht.

Het oponthoud van de 20jarige Vorstin in de residentie was van korten duur, daar H. D. H. dezelfde dag s' avonds naar Vlissingen vertrok om aldaar aan boord te gaan naar Londen, alwaar zij bij hare zuster de hertogin van Albany eenigen tijd zal logeeren.

— Vrijdag 20 April, hebben HH. MM. de Koninginnen zich per rijtuig naar de Kemperheide begeven, en zijn aldaar omstreeks 11 uur aangekomen, teneinde de Revue bij te wonen, welke daar gehouden werd bij gelegenheid van het 100 jarig bestaan van het corps rijdende Artillerie. Te half-twee hebben HH. MM. zich begeven naar den commissaris der Koningin te Arnhem, alwaar het diner plaats had. s'Avonds zouden HH. MM. bij het carrousselrijden tegenwoordig zijn en om 10 uur per extra-trein naar het Loo terugkeeren.

— Heden werden de feesten geopend ter herdenking van het honderd-jarig bestaan der rijdende Artillerie. In de manege had eene luisterrijke voorstelling plaats van de geschiedenis van het korps in de verschillende wisselingen van kostuum.

Er werd gereden door: acht officieren in de uniform van het tijdvak van 1793, zooals die was bij de oprichting van het wapen; broek van grof laken, zwart lederen rijbroek, dito vest, dwarssteek met oranje-cocarde en witte panache, doffe rijlaarzen, wit leerwerk met degen en gehaakte of gebreide oranje sjerp met kwasten.

Verder reden: acht korporaals, dragende de uniform tijdens de Bataafsche republiek, 1802, bestaande uit groven blauwlakenschen uniformrok, vest en rijbroek (collant), laarzen met kappen, breed wit leerwerk, zwart lederen sabelscheede met breed koper gemonteerd, dwarssteek en roode paardeharen vlam of pluim, alles met roode uitmonstering.

Acht trompetters in roode, korte uniformrokken met blauwe en gele uitmonstering, gele epauletten, wit leerwerk, zwarte gibern of patroontasch, berenmuts met rooden zak, lange grijze rijbroek met breede rooden bies en ijzeren sabels (tijdvak 1870).

Ten slotte: acht-onder-officieren (tijdvak 1830) blauw lakensche uniformrok met roode uitmonstering en dito lange rijbroek. Groote schako's met pluim, zwart leerwerk en ijzeren sabelscheede. Deze uniform is door het korps der rijdende artillerie zeer lang gedragen.

— Te Nieuwediep is in het Marinehospitaal aan de gevolgen van bloedvergiftiging overleden de 1ste luit. der mariniers F. K. F. Ter Haar. De vergiftiging moet zijn veroorzaakt door een puistje aan de wang, hetwelk bij het scheren bij ongeluk werd doorgesneden.

— Met grootsche Indische pracht is te Solo den 18en Maart het stoffelijk overschot van Z. H. den soesoehoenan met militaire honneurs als gegeneraal majoor naar het station gebracht. Een extra-trein van twee locomotieven en veertig waggons volgelingen bracht de rouwcoupé, welke twee duizend gulden aan draperie heeft gekost, om twaalf uur naar Djocja. De resident heeft den kroonprins belast met het beheer van den Kraton, zijn broeder Praboe Widjoijo met het toezicht op de pangerangs.

BUITENLAND.

Rome. — Den 22 April ontving de Paus de Belgische pelgrimage onder leiding van kardinaal Goossens, aartsbisschop van Mechelen. De audientie had plaats in de Landkaartengalerij. De Paus herinnerde in zijne toespraak aan de in België voorgevallen onlusten, die Z. H. met ontroering had vernomen — de Paus zinspeelde op zijne nunciatuur te Brussel — en drong er op aan, dat de Katholieken zich niet door kwaadwilligen zouden laten misleiden, en dat de werklieden met hunne patroons samenwerken onder leiding van de geestelijkheid en volgens de Pauselijke voorschriften. De Paus prees vervolgens de Katholieke universiteit van Leuven als de glorie van het Belgische volk.

— Het bezoek van den Duitschen Keizer aan den Paus heeft gisteren 23 Apr. plaats gehad.

's Ochtends woonde de keizer met de keizerin de Luthersche godsdienstoefening bij in de kapel van het Duitsche gezantschap bij het Quirinaal, waar de keizerin bleef ontbijten. De keizer ging ontbijten in het gezantschap bij het Vaticaan, waar verscheidene Kardinalen en Prelaten aan het ontbijt deelnamen.

Ten 2 ure kwam de Keizerin ook daar aan, en kort daarna reden de vorstelijke personen in de hofrijtuigen, die van Berlijn gezonden waren naar het Vaticaan, waar zij door de hoogwaardigheidsbekleeders van het Pauselijke hof ontvangen werden.

Leo XIII ging zijne bezoekers tot in de geheime voorkamer te gemoet en vergezelde hen, na ze begroet te hebben, in het salon, waar de audientie plaats had.

Na een kort onderhoud nam de keizerin afscheid en ging de museums van het Vaticaan bezoeken, benevens de galerijen en de basiliek van St. Pieter, waarbij zij door een gedeelte van het Pauselijk hof vergezeld werd.

De keizer bleef intusschen met den H. Vader in bijzonder onderhoud en bracht daarna een bezoek aan kardinaal Rampolla.

De Italiaansche regeering heeft het Pauselijk hof zelfs niet ongestoord dit bezoek laten ontvangen en had van het gezantschap tot aan het Vaticaan een dubbele rij troepen opgesteld, zoogezegd als eerewacht, waar tusschen het keizerspaar moest doorrijden.

— In welken lastigen toestand de souvereinen Paus door de mede aanwezigheid van een ander Vorstelijk hof te Rome is gebracht, bleek bij het bezoek van Keizer Wilhelm aan het Vaticaan opnieuw. Volgens de etikette moet bij het officieel bezoek van een souverein aan een vorst het bij dezen gevestigd diplomatiek korps worden voorgesteld. De Fransche gezant bij den H. Stoel is dus als oudste lid van het korps ten Vaticane gaan vragen, wanneer en waar dit aan den Keizer kon worden voorgesteld. Maar bij dezen formaliteit bleef het, daar er geen neutrale plek te vinden was, waar de voorstelling buiten het Vaticaan kon plaats hebben.

Om overigens den schijn te vermijden, alsof het Vaticaan door de ontvangst van Keizer Wilhelm tot het drievoudig verbond toenaderde, zal de Paus dezer dagen den Russischen grootvorst Wladimir, op zijn verzoek, in gehoor ontvangen en wel met alle eerbewijzingen, volgens de etikette aan zijn rang verbonden.

Italie. — De trein die het Keizerlijk paar te Rome aanbracht, reed omstreeks 1 ure het station binnen, onder het gejuich der verzamelde menigte. Staande aan het portier van den waggon, wisselden de keizer en de keizerin de eerste groeten met den koning en de koningin van Italië. Het geheele personeel van het Duitsche en het Beiersche gezantschap was op het perron aanwezig.

De keizer droeg de uniform van het regiment zwarte huzaren met alle Italiaansche ridderorden; koning Umberto droeg een Duitsche uniform met Duitsche ridderorden.

Nadat de keizer de eerewacht geïnspecteerd had, en verschillende personen aan hem voorgesteld waren, ging hij, vergezeld door de ministers, naar het Quirinaal.

Eenigen tijd na hunne aankomst op het Quirinaal, verschene de Duitsche en de Italiaansche Vorsten op het balcon, waar zij door de menigte werden toegejuicht.

Kardinaal Mocelli ging half twee naar de Pruisische legatie bij het Vaticaan om den heer Von Bulow te verzoeken namens Kardinaal Rampolla, die ongesteld was, de Duitsche Vorsten welkom te heeten, en om het bezoek van het duitsche Keizerspaar aan den Paus te regelen. De audientie werd op 23 April bepaald. Na het déjeuner gebruikt te hebben ten huize van den Pruisischen gezant bij de H. Stoel, zouden de Keizer en de Keizerin zich naar het Vaticaan begeven. De koning en de koningin maakten in den namiddag een rijtoer met hunne keizerlijke gasten door de stad.

— Zaterdag, den eigenlijken dag der Zilveren bruiloft van het Koningspaar, werden de feestelijkheden 's ochtends met 101 kanonschoten geopend.

De Koning en de Koningin met alle prinsen en prinsessen woonden de H. Mis bij in de hofkapel.

's Avonds werd er in de stad geïllumineerd.

De Koning heeft aan eenige veroordeelden kwijtschelding van straf geschonken.

— Des avonds was er op het Quirinaal galadiner van 250 couverts. Koning Humbert bracht in het Fransch een toost uit op den Duitschen Keizer en de Keizerin, op de overige gasten en op de vorsten, die hem gelukwenschen gezonden hadden.

Keizer Wilhelm bedankte in het Duitsch voor de hartelijke ontvangst en smeekte den zegen des hemels af over de Koninklijke familie, tot heil van Italië en van Europa.

— Koning Humbert ontving gisterochtend den vice-admiraal Ten Bosch, vertegenwoordiger van de Koningin der Nederlanden, en de andere ambassadeurs en buitengewone gezanten, die hem uit naam hunner vorsten kwamen gelukwenschen. Daarna werden de gezanten eveneens door koningin Margaretha ontvangen.

— De deelneming des volks in de feesten is slechts zeer matig. De postambtenaren te Genua bijv. hebben bijna allen geweigerd bijdragen te geven voor een geschenk. Zij zijn met omstreeks honderd man, en de inschrijving onder hen heeft opgebracht.... 5 lire 25 centesimi. Die 5 lire waren nog gestort door den directeur van het postkantoor!

— Zonder Staatkundige beteekenis is het bezoek van den Duitschen Keizer aan koning Humbert niet. Behalve dat het eene openlijke bevestiging is van het drievoudig verbond, worden er blijkbaar te dezer gelegenheid ook politieke zaken van actueel belang besproken, want keizer Wilhelm heeft den Duitschen staatssecretaris van buitenlandsche zaken, vrijheer Von Marschall, medegebracht, die een bezoek heeft ontvangen van den Italiaanschen minister Brin en met dezen den volgenden dag eene nieuwe bijeenkomst gehad in het departement van buitenlandsche zaken.

— Tot buiten Europa wordt de vriendelijke verhouding tusschen Duitschland en Italië waargenomen. Van uit New-York werd als een opmerkelijk feit geseind, dat de Duitsche bodem *Kaiserin Augusta* het Italiaansche schip *Etna* begon te salueeren, toen dit nog een mijl verwijderd was van de ankerplaats van den eerste. De Italiaansche admiraal, die zich aan boord van de *Etna* bevond, heeft een zeer langdurig bezoek gebracht aan het Duitsche oorlogsschip.

— De schooldirecteur te Robijo had den leerlingen verboden deel te nemen aan de inschrijving voor een geschenk aan het koninklijk paar ter gelegenheid zijner zilveren bruiloft. De burgemeester trad daartegen op, doch vergeefs: de directeur wilde niet luisteren.

Veiligheidshalve heeft de Romeinsche politie bij de nadering der koningsfeesten eenige honderden bekende revolutionnairen gevangengenomen en in verschillende gevangenissen tijdelijk opgeborgen.

Duitschland. — Omtrent de internationale staatkunde bevat de *Petit Parisien* eene mededeeling uit Berlijn, welke inderdaad zeer belangrijk is, wanneer zij op waarheid berust. Dit laatste mag echter aan eenigen twijfel onderhevig zijn, en daarom volge hier het bericht slechts onder alle voorbehoud:

„Voor zijn vertrek naar Italië heeft keizer Wilhelm een belangrijken stap gedaan bij koning Christiaan van Denemarken.

„Wetende dat dezen zomer aan het hof te Kopenhagen de keizerlijke familie van Rusland, de koninklijke familie van Griekenland en de prinses van Wales met hare dochters

---

* " Wel, si awor nan no t'ai mas, busca nan anto."

" Ristra toer cos, hombernan !" e officier a grita su soldanan.

Nan a scomber toer latji i kasji, sin haja nada.

Algun momentoe despues, dos soldá a drenta coe e Jean chikitoe cerca nan, nan a hajé ora el tabata ocupa ta coba den zantoe tras di un trankera.

E mucha tabata tené su manoenan tras di su lomba.

" Ta kiko bo ta scondé aja ?" e officier a puntra.

" Ami ? Nada !"

" Larga mi mira bo manoenan." Jean a mosentra su manoenan, nan tabata toer pretoe.

" Ha, malbadoe !" e officier a grita, " bo a scondé e cartanan, na oenda nan tá ?"

E mucha no a respondé nada.

" Wel ?" e Prusiano di. "Esai ta bo tata, no? I esun ai ta bo roeman ?"

Jean a sacudi cabez.

" Jean," e di mas bieuw dici " corda kiko mi a bisa bo, maské nan mata nos mes camina bo tá, cai boca !"

" Bon," Jean di.

" Té majan anto !" e officier a dicidi coe furia.

Su manecé tata i roeman di Jean tabata para dilanti raadhuis di e aldea un banda, cabez sunoer i un escuadra di soldá nan dilanti. Nan locumpli vonnis riba nan, nan lo fusila nan. E officier a anima Jean ainda un bez p'e bisa, na oenda el a scondé e cartanan, ma e mucha no a doena contesta. E officier a manda e soldanan di para in orde, i ainda un bez el a dirigié na Jean coe palabra, " bo kier papia ?"

Lip i henter cara di e mucha a hala dolorosamente, un gritoe di dolor a sali for di su pechoe.... el tabata na dos.

E officier a proefiá sperando koe lo é haja sabi, loké el tabata desea di sabi; apena e officier a jega cerca Jean, esaki a scupi den su cara,

Pa su stupefaccion i indignacion, e officier a ripara koe henter su uniform tabata jen di sanger i koe na su pia a cai un cos corrá na forma di un linga.

Pa miedoe di traiciona su secreto, e mucha a morde su linga afor i el a krimp abao.

" Candela !" e officier a grita, razoe di rabia.

Scopetnan a klap i morto di tata i jioe a cai.

" Ata awor," asina mi amigoe Dubeuil a conclui, " causa koe nos factor a perdé su habla i ta muda."

zullen bijeenkomen, heeft keizer Wilhelm koning Christiaan verzocht, hem ook op die bijeenkomst toe te laten.

„Terzelfdertijd heeft hij den koning van Denemarken het eigenlijk doel van zijn bezoek uitgelegd en hem verzocht hem in zijne pogingen te helpen. Ziehier zijn doel: Wilhelm II zou bereid zijn den Czaar alle mogelijke waarborgen te geven van zijne goede inzichten tegenover Frankrijk, en den keizer van Rusland verzoeken als tusschenhandelaar op te treden, om tot een verbetering van betrekkingen tusschen Frankrijk en Duitschland te geraken.

„Hij zou ook voldoening geven aan Rusland in de Balkankwestie.

„Koning Christiaan zou geantwoord hebben, dat hij gelukkig zou zijn keizer Wilhelm te Kopenhagen te zien, en beloofd hebben zijn best te doen, om zijne zoo vredelievende ontwerpen te helpen verwezenlijken."

—Zaterdag 22 *Apr.* heeft Ahlwardt zijne zoogenaamde akten aan het bureau van den Rijksdag ingeleverd. Het zijn twee aan elkaar gehechte liassen met verschillende nummers van twee in de jaren 1870—75 door Joachim Gehlsen uitgegeven bladen; voorts twee bundels losse, ongeordende bladen en geschriften, rekeningen, kopieën van brieven en dergelijke. Alles staat in verband met de betrekkingen der Rumeensche spoorwegmaatschappij tot de Discontomaatschappij.

— Terwijl het radicalisme en socialisme meer en meer vorderingen maken, sterft het liberalisme, waaraan zij hun oorsprong danken, langzaam af. Twee groote bladen der nationaal-liberale partij houden op te verschijnen. Op het *Frankfurter Journal* is door de schuldeischers beslag gelegd, zoodat de drukkerij wordt verkocht, en de *Westd. Allg. Ztg.*, die door Bismarck te Keulen was opgericht als tegenhanger tot Caprivi's *Nordd Allg. Ztg.* te Berlijn, zal ook binnenkort hare uitgave staken.

— Luitenant Hofmeister, van de Beiersche infanterie, is uit het leger gejaagd, en een gerechtelijk onderzoek is tegen hem ingesteld. Hofmeister hield zich druk bezig met het maken van socialistische propaganda onder de recruten, die echter verklapt hebben, welke zonderlinge „theorie" de luitenant hun leerde. Hofmeister heeft een broeder, die redacteur van een socialistisch blad is.

— Weder zijn, door den krijgsraad te Freyburg, twee sergeants wegens mishandeling van recruten tot vestingstraf en verjaging uit het leger veroordeeld.

Luxemburg. — Volgens uit Munchen, waar groothertog Adolf zich bevindt, ontvangen telegram, heeft de vorst tengevolge zijner bijziendheid een ongelukkigen val in zijn hôtel gedaan en zich daarbij eene rib gebroken. Zijn toestand is niet ernstig.

Het huwelijk van den kroonprins is op 3 Juni bepaald en zal in Oostenrijk voltrokken worden.

Engeland. — De vorige week maakten wij reeds melding van de interpellatie, welke de heer W. Clough den Lord-mayor van Londen deed naar aanleiding van den toost op "Church and Queen" in Mansion-House. Het is van belang te weten, wat het Protestantsche "Journal de Genève" over deze zaak zegt:

"Vurige Protestanten zijn geërgerd over de stoutheid van den Lord-mayor, ofschoon het zeer natuurlijk is, dat een Lord-mayor, die katholiek is en tot eer zijner kiezers en van zichzelven in deze zaak met volle kennis handelde, leden der Kerk, waartoe hij zelf behoort, aan zijn tafel noodigt. Verre van aanstoot te geven strekt dit voorval veel meer tot lof der Engelsche vrijheden, welke sinds de zestiende eeuw niet zonder gevolg waren, integendeel die vrijheden zijn steeds van kracht en passen in den geest van den tijd.

De meeste ergernis gaf de toost, waarin den Paus vóór de Koningin gezondheid werd toegewenscht. Ongetwijfeld moest deze voorkeur van de Kerk van Rome boven de Vorstin van het land in het koningsgezinde Engeland verwondering wekken en wellicht zullen in het vervolg de Londensche aldermen nog eens nadenken, voordat zij een katholieken Lord-mayor naar Mansion-House zenden. Toch zal men moeten bekennen dat van zijn standpunt de Lord-mayor niet anders handelen kon, want voor den echten katholiek staat de Paus boven den koning. Daarbij bedenke men wel, dat het geen publieke samenkomst was en zij, die tegenwoordig waren, het geven van den voorrang aan den Paus, iets zeer natuurlijks vonden."

Het is goed bij dit voorval in het oog te houden, dat alleen fanatieke Protestanten en niet de openbare meening zich verwonderen over de houding van den Londenschen Lord-mayor.

— Het groote nieuws van heden wordt uit Londen geseind. Hedennacht 22 Apr. heeft het Engelsche Lagerhuis bij Tweede lezing het *home-rule*-ontwerp aangenomen en wel met 347 tegen 304 stemmen, dat is de zuivere partijmeerderheid van 43 stemmen, waarover Gladstone beschikt.

Op het regeeringsvoorstel, dat volstrekt niet zonder gebreken is en de onvastheid van beginselen vertoont, die den aanhangers van een gematigd liberalisme altijd aankleeft, is een uitmuntend amendement van den heer Elkins ingekomen.

Het valt niet te ontkennen, dat Gladstone plotseling met het steeds in het Vereenigd Koninkrijk gehuldigde centralisatie-stelsel breekt, zonder daarvoor iets anders in de plaats te geven dan een ingezette lap in de breuk. Elkins nu wil het federatieve stelsel invoeren, dat veel meer vrijheid geeft aan de verschillende rassen, waaruit een land bestaat, en dat zoo goed in Duitschland werkt. Waarom zouden de Ieren nu een afzonderlijk parlement krijgen en de Schotten en Welschen niet? vraagt Elkins. Tot zekere hoogte zal de eenheid des lands door Gladstone verstoord worden, daar de bevoegdheden van het Iersche en het Engelsch parlement op zonderlinge wijze in en uit elkaar zullen loopen. Hij wenscht nu, dat het Vereenigd Koninkrijk aan elk zijner vier deelen een eigen Landdag geve, en dat het geheele land en Groot-Brittanië blijven staan onder een rijksparlement.

Dit is voorzeker de schoonste oplossing. Maar of zij tot stand zal komen? De liberalen jagen er thans hun idée fixe door, vreezende met eene krijgslist te doen te hebben om de *home-rule* voor Ierland voorloopig van de baan te schuiven.

— De beweging van terugkeer naar de oude Roomsche liturgie blijft uitbreiding nemen onder de Anglicanen. Te Shoreditch, een der arbeiderswijken van Londen heeft de geestelijke der St.-Michaelskerk, op Zondag 19 Maart, zijnen geloovigen van den kansel verklaard, dat den volgenden Zondag er plechtige processie en wijding der palmen zou plaats hebben. Inderdaad zijn op Palmzondag de plechtigheden geheel volgens het Roomsch ritueel geschied; alleen werden de gebeden en antwoorden niet in het Latijn maar in het Engelsch gelezen.

Bulgarije.— Prins Ferdinand heeft aan zijne jonge Gemalin ter gelegenheid van hun huwelijk, geschonken: een koningskroon, versierd met briljanten, robijnen, smaragden en een groote safier; een paar safieren oorhangers, met briljanten omzet en afkomstig van de ongelukkige Fransche koningin Marie Antoinette; een halssnoer, bestaande uit 190 briljanten en 29 smaragden; een diadeem van juweelen bloemen en bladeren; een orchidee in briljanten; een speld met een grooten safier; en tal van kleinere doekspelden, armbanden, oorbellen en Brusselsche kanten.

Servie.—Een staatsgreep in een land, waar een jongeling, nog niet den kinderschoenen ontwassen op den troon zit, had zeker niemand verwacht. Toch heeft dit feit in Servië's hoofdstad plaats gehad. Omtrent de wijze van uitvoering, die niet weinig romanesk is geweest, vernemen wij het volgende: De jonge koning Alexander, die in Augustus aanst. 17 jaar wordt, had de regenten en ministers te zijnen paleize genoodigd. Na het middagmaal met hen gebruikt te hebben, verzocht hij de regenten, met hem in een zijvertrek te gaan. Daar zeide hij kortweg: "Gij hebt het vertrouwen misbruikt, hetwelk mijn vader in u stelde, toen hij afstand deed. Gij hebt het gezonde constitutioneele leven van Servië in gevaar gebracht. Daarom neem ik, ondanks mijne minderjarigheid, de teugels der regeering van heden af zelf in handen." De oude sluwe Ristitsch antwoorde daarop voorzichtig: Majesteit, bedenkt u wel de beteekenis en de gevolgen van dezen stap?" De tweede regent, generaal Belimarkowitch echter stoof op, zeggende: "Wat, u spreekt van het schenden der grondwet, en wilt zelf juist de grootste schending begaan? Maar wij hebben nog wapen om ons te verdedigen!" De generaal greep daarbij naar den degen. De jonge Koning riep echter den adjudant, majoor Ciritsch toe: "doe uwen plicht," waarop deze met geladen revolver op Belimarkowitch toesprong, dreigende hem neder te zullen schieten, zoo hij niet week. Toen de generaal dit deed, riep de majoor: "verzet u niet tegen de bevelen des Konings!" Te gelijker tijd openden zich de deuren, en daarachter geplaatste wachten traden binnen, en namen de beide regenten gevangen. Hetzelfde was in andere zijvertrekken reeds geschiedt met de verblufte ministers. Thans is het ook bekend geworden, dat reeds van te voren een groot aantal lieden het plan kenden; het opmerkelijkste daarbij is, dat de anders zoo sluwe en wantrouwende Ristitsch er niets van vernomen had. In het bijzonder waren de bevelvoerende officieren van het garnizoen van Belgrado voor den staatsgreep gewonnen. Het staat vast, dat de tegenwoordige chef der regeering, Dokitch, te Parijs was bij de ex-koning Milan. Deze laatste is nu reeds op de terugreis naar Belgrado; zalvend seinde hij aan Dokitch: "Mijn gelukwensch met de volbrachte daad. Was het regentschap langer blijven bestaan, de maat van het ongeluk des lands ware vol geworden." Ook koningin Nathalie wordt eerlang, uit Rusland, te Belgrado terug verwacht.

De Koning heeft onmiddellijk een ministerie samengesteld. De troepen waren geconsigneerd en het leger heeft den Koning trouw gezworen. De woningen der regenten en der gewezen ministers worden door militairen bewaakt en de regenten gevangen gehouden. De Koning heeft een proclamatie tot het volk gericht, dat de grondwet en de rechten der Serviërs bedreigd werden. Hij werd levendig toegejuicht, toen hij op het balkon verscheen en zeide, dat hij het Servische volk en diens vrijheden lief had, en vast besloten had, die te beschermen.

Veel geestdrift heerschte er, toen de Koning de kazernes bezocht en den soldaten den eed van trouw afnam.

Het *Journal de St. Petersbourg* bevat een artikel, waarin de staatsgreep wordt goedgekeurd.—De Oostenrijksche bladen, schoon erkennende, dat Rusland hier de hand in het spel heeft gehad, doen of het gebeurde in Oostenrijksch - Servische verhoudingen geenerlei verandering brengt. In het Hongaarsche volkshuis verwacht men interpellatie over deze aangelegenheden.

Amerika. — Evenals in Nederland is gedaan, hebben ook de Katholieken der Vereenigde Staten eene som bijeengebracht tot den aankoop van een gebouw voor den gezant des Pausen. Het paleis van den Apostolischen delegaat zal te Washington verrijzen.

—Onder de Italiaansche kolonie van New-Orleans heerscht groote verontwaardiging, dat haar gouvernement nog geen centime heeft uitgekeerd van de som, die de Amerikaansche regeering het na het bekende diplomatiek incident heeft uitbetaald als schadeloosstelling voor de nagelaten betrekkingen der slachtoffers van de lynchages te New-Orleans. Men vraagt zich af, of ook dat geld van weduwen en wezen evenals zoovele andere sommen in de ministerieele bureaux te Rome tusschen de maat en den strijken is blijven hangen.

— Men heeft veel gelachen om de Columbuspostzegels der Unie, waarop Columbus, land ontdekkende, baardeloos is voorgesteld, terwijl hij aan land stappende, wat eenige uren later gebeurde, een langen baard draagt. De verklaring blijkt zeer eenvoudig te zijn. De voorstellingen dier zegels zijn miniaturen naar beroemde historische schilderijen van verschillende meesters, en uit piëteit heeft men niets daaraan willen veranderen.

NOTICIANAN DI CABEL

—o—

París, *12 Mayo.*—E representante di Estados Unidos pa arreglá e cuestión di piscamentoe den lamar di Behring, a terminá su discurso.

Atenas.—Gabinete bao di presidencia di Mr. Tricoupis a demití, pa motivo koe e tentativa di emprésito no tabatin éxito.

Roma.—Cardinal Ziglieza ta candidato pa Silja papal.

Según noticia di Copenhague, e ministro danés na Washingtón lo ta mandá Viena.

París, *14 Mayo.*— Telegrámanan recibí di Madrid ta anunciá koe policía a plamá un procesión republicana koe tabata bai Córtenan pa protestá contra e asamblea, koe kier a renviá eleccionnan municipál coe objeto di deshací obstáculonan koe republicánonan por bin trecé.

Córtenan ta continuá nan sesión; ministro- y diputádonan ta comé i ta droemi na nan puesto: nan a tené sesión 54 ora largoe sin stop.

Republicánonan ta para pa renunciá.

Población a doená nan un ovación.

Tres compañía di soldá coe sabel na manoe a dispersá e manifestación.

Nan ta keré koe pronto lo tin un crisis ministerial.

New-York, *15 Mayo.* — Papa tin intención di manda e anja aki e condecoración di Rosa di oro pa la reina di Bélgica.

Home rule ta adoptá sin ningún cambio.

Presidente Cleveland a nenga di visitá personalmente e infanta di España, i di haciéle visitá palacio presidencial.

Ministro di España na Washingtón ta bisa koe él ta considerá nación española insultá pa Estados Unidos.

VERSCHEIDENHEDEN.

— Een kantonrechter in Nederland heeft iemand, die onlangs een ander tegen diens wil een groot gedeelte van zijn baard afknipte, tot ƒ 3,00 boete veroordeeld wegens....straatschenderij.

— Een 15 jarige leerknaap Williams, genaamd, heeft te Blackburen zijn meester dood geslagen om een enkel boos woord, dat deze hem had toegevoegd. Hij werd door het gerechtshof te Liverpool veroordeeld tot 15 jaren tuchthuisstraf.

In New York had in begin van Maart een zeldzame verkooping plaats. Aangeboden werden onbetaalde Kleermakers-rekeningen. Toen dat plan bekend werd, hebben verscheidene schuldigen nog bijtijds hun rekening betaald om schandaal te vermijden. Toch beliep de som der rekeningen nog over de 10,000 dollars, die de verschillende firma's openlijk te koop aanboden. Een groote menigte nieuwsgierigen stroomde naar het verkooplokaal. Het gelach was groot, wanneer een rekening van eenige honderden dollars slechts een paar opbracht. In het geheel bracht de verkoop 917 dollars op, dus nog geen 10 procent. Onder de aanwezigen bevonden zich ook verscheidene schuldenaars, die de rekeningen zelf opkochten, opdat ze niet in vreemde handen zouden vallen.

Het salaris van den President der Vereenigde Staten is door de wet op vijf-

tig duizend dollars per jaar, of tweehonderdduizend voor zijn vierjarigen tijd bepaaid. Bij het begin van iederen term staat het Congres een zekere som voor de meubeleering van het Witte Huis toe, terwijl hetzelve zorgt dat de keukens en provisiekamers goed voorzien zijn. Het land betaald alle beambten, van den bijzonderen secretaris tot den schoenpoetser; het zorgt voor vuur en licht, houdt de stallen in orde, en onderhoudt een tuin en tuinlieden, om de tafel van den president met vruchten, bloemen en groenten te voorzien.

Een belangrijk jubileum zal dit jaar worden gevierd. Waar iedere dag ons in de laatste jaren de herinnering aan meer of minder belangrijke feiten brengt, zal dat jubileum gaarne door alle belanghebbenden, en die zijn er vele worden gevierd. De ontdekking, die wij op het oog hebben, is die van de Sigaar. Het is vier eeuwen geleden, dat Christoffel Columbus op Cuba landde: eenige dagen later zag hij de eerste sigaren. In zijn dagboek maakt hij op de volgende wijze van het feit melding: „Twee mijner vrienden ontmoeten een troep Indiaansche mannen en vrouwen, die een aangestoken wortel in den mond hadden. Zij ademden rook uit. Zij noemen het tabak en verkrijgen het van een zekere plantsoort." Vóór een zeventigtal jaren verloopen waren, had men de eerste tabaksbladeren in Europa ingevoerd. Nicot, de Fransche en Portugeesche gezant, trok de aandacht van de bewoners van Lissabon, toen hij, met een sigaar in den mond door de straten van Portugal's hoofdstad wandelde. Hij was het ook, die de Sigaar in Frankrijk invoerde, waar men dat product, gedurende de eerste tijden *nicotine* noemde. Geen andere herinnering bleef er van dien man over dan de naam van de giftige stof, die door alle rookers wordt verafschuwd: de nicotine!

De oudste Muntconferentie is zeker die, welke in 1469 gehouden werd te Brugge. Men kwam er al niet veel verder dan op de jongste te Brussel. Alleen werd toen een zekere waarde verhouding vastgesteld tusschen het Engelsche en het Bourgondische geld.

Te Utrecht is bij een horlogiemaker tentoongesteld een rijksdaalder, waarin zich in het midden ter groote van een dubbeltje een uurwerkje bevindt onder een glas. Het geheel is kunstig en nauwkeurig afgewerkt en moet dienen tot zakuurwerk.

Eene dame te Parijs kreeg bericht dat haar man, door een omnibus overreden, naar een gasthuis was overgebracht. Doodelijk verschrikt snelde zij er heen, doch men wist aan het gesticht niets van 't ongeval. Daarop ging zij naar haars mans kantoor en vond hem er zoo gezond als een visch. Te huis komende, helderde zich de zaak op: dieven hadden haar op die wijze uit den weg doen gaan, om in hare afwezigheid de woning te plunderen.

Een nieuwe lithografische uitvinding is onlangs gedaan door Albert Griphnardt, ambtenaar van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken te Ottawa. Door die uitvinding is het mogelijk een plaat met 15 of 18 kleuren door een, twee of hoogsten drie afdrukken gereed te krijgen, terwijl vroeger voor iedere kleur een afzonderlijke afdruk noodig was.

Naar men verneemt, hebben Amerikaansche ondernemers het eigendomsrecht der uitvinding gekocht voor een millioen *dollars*.

Ten tijde van Gustaaf Adolf, Koning van Zweden, nam de zucht van het duel onder zijn officieren zoo toe, dat hij genoodzaakt werd, om er de doodstraf op in te stellen. Het verbod was uitgevaardigd, maar twee zweedsche heeren achtten zich zoo beleedigd, dat de smaad alleen door bloed uitgewischt kon worden, en melden zich derhalve bij den Koning aan, om hem te verzoeken hun het tweegevecht toe te staan.

" Ik zal er zelf bij tegenwoordig zijn," antwoordde de Koning, en liet zich tijd en plaats der ontmoeting opgeven.

Werkelijk verscheen de Vorst dan ook, maar in zijn gevolg bevond zich een man van een alles behalve aangenaam voorkomen.

" Wat moet die man hier?" vroeg een der duellisten.

" Dien heb ik meegebracht," antwoordde de Koning, "om den overgeblevene dadelijk te laten ophangen Het is de beul. Begin maar, mijne heeren, ga je gang maar. Een van u beiden zal voor een oogenblik het genoegen hebben van overwinnaar te zijn. Het vooruitzicht van zelfs als overwinnaar den dood te ondergaan deed beiden als vrienden scheiden.

EL DOCTOR HERRERA DE SAN SALVADOR

"Solo esperaba que llegase la hora suprema de entregar mi alma á Dios."

"Me hallaba cerca de la tumba," añade. " y habia puesto en regla mis asuntos, á fin de estar preparado para cuando llegase la muerte."

Ahora bien, si un hombre fuese sentenciado á morir dentre de una semana, á manos del verdugo, ó dado el caso que se encontrase solo en una isla estéril, sin alimento, agua ó abrigo, seria natural que previese una muerte próxima y cierta. Sin embargo, tal vez su alarma fuese la peor parte de la situación. Todo dependeria de un rescate posible. Hombres hay que han sido librados de inminentes peligros, y por otra parte, otros han perecido cuando no existia ni aparencia de peligro.

El caso á que aquí hacemos alusión es el de Don Francisco Lefontes de San Salvador. En su carta, fecha 6 de Setiembre 1892, emplea las palabras precitadas y añade: "He estado postrado en cama durante tres meses, sin que supiese yo cuál fuese mi enfermedad. Tenía las manos y los piés helados, la lengua cubierta, la piel y los ojos amarillentos, y faltábame el apetito. El vientre se encontraba constipado aunque suave al tacto, esperimentaba yo somnolencia, mal paladar, dificultad en la respiración, mis orines eran de color subido, y podían observarse otras condiciones alarmantes.

"Mi ánimo se sentia abatido, y toda esperanza habia concluido para mi. Cuanto pasaba á mi alrededor me era indiferente, todo lo cual me convenció de que mi fin era próximo. Rehusé tomar más medicina y sólo anhelaba el momento en que la muerte pusiese fin á mis padecimientos.

"Ya fuese por casualidad ó á instancias de unos amigos que hicieran caso omiso de mi petición, vino á visitarme á esta época el Doctor Dn. Tiberio Herrera, eminente médico y miembro de la Sociedad Médica de esta República.

"Después de haberme examinado con mucho detenimiento, el Doctor Herrera me dijo: "Me encargaré de curar á V., no por medio de una de mis recetas no obstante, sino mediante un remedio descubierto muchos años há por una antigua enfermera alemana cuyo nombre es conocido hoy por todo el orbe, y es el de la Madre Seigel. Su medicina se llama el Jarabe Curativo de la Madre Seigel."

"Por más que las palabras del Doctor Herrera fuesen halagüeñas, fué con gran repugnancia que consentí finalmente en tomar la medicina que me recomendaba. Sin embargo, me decidí por último y despues de haber tomado el Jarabe durante cinco días, nueva vida parecía producirse en mí. La aurora del porvenir mostrábase más brillante y grata. Durante algunas semanas más, continué tomando la medicina de la Madre Seigel, y terminado ese período mi salud se hallaba restablecida nuevamente, y tal es el estado de la misma hoy por hoy, que soy el objeto de envidia de muchos de los que me conocen.

"Jamás dejaré de estar agradecido á la bendita antigua enfermera alemana por su maravilloso específico, como igualmente al Dr. Herrera por su bondad y energía en recomendármelo con insistencia.

"Están Vds. en plena libertad de publicar esta carta si lo desean y saluda á Vds. respetuosamente su muy atto S.S.,

"FRANCISCO A. LEFONTES."

Felicitamos cordialmente á nuestro corresponsal por su restablecimiento. La muerte puede haber estado tan cerca de él como él lo creia, sin embargo, es cosa cierta que la prolongación de la vida en el estado en que se encontraba, no hubiera resultado ser otra cosa que dilatado padecimiento y desdicha. Su enfermedad fué la indigestión y dispepsia, de la cual el malestar y dolencias que esperimentara, no eran más que las consecuencias y síntomas.

El remedio al cual debe su cura, ejerce su acción sobre el estómago, hígado, riñones, y en verdad, sobre todo el sistema digestivo y nervioso, como ninguna otra medicina la ejerce. Todo enfermo debería saberlo y buscar remedio en él. Miles lo conocen pero millones lo emplearían de conocerlo.

Prolonga la vida y dá aquello sin lo cual aun la vida es sin valor, á saber, la salud y el bienestar.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE",

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.		Caracas.	Venezuela.	Philadelphia	Caracas.	Venezuel.	Philadelphi.
Vertrekt van NEW YORK....	April.	5 April.	15 April.	26 Mei.	6 Mei.	17 Mei.	27
Komt aan te CURAÇAO	..	11 ..	21 Mei.	2 ..	12 ..	23 Juni.	2
Vertrekt van	..	12 ..	22	3 ..	13 ..	24 ..	3
Komt aan te PTO. CABELLO	..	13 ..	23 ..	4 ..	14 ..	25 ..	4
Vertrekt van ..	..	13 ..	24 ..	4 ..	15 ..	25 ..	5
Komt aan te LA GUAYRA..	..	14 ..	25 ..	5 ..	16 ..	26 ..	6
Vertrekt van	..	18 ..	28 ..	9 ..	19 ..	30 ..	9
Komt aan te PTO. CABELLO	..	19 ..	29 ..	10 ..	20 ..	31 ..	10
Vertrekt van ..	..	19 ..	29 ..	10 ..	20 .	31 ..	10
Komt aan te CURAÇAO	..	20 ..	30 ..	11 ..	21 Juni.	1 ..	11
Vertrekt van	..	21 Mei.	2 ..	12 ..	23 ..	2 ..	13
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en Mails aan wal te zetten en in te nemen	..	22 ..	3 ..	13 ..	24 ..	3 ..	14
Komt aan te NEW-YORK...	..	28 ..	9 ..	19 ..	30 ..	9 ..	20

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	April.	12 April.	22 Mei.	3 Mei.	13 Mei.	24
Komt aan te MARACAIBO......		13	23	4	14	25
Vertrekt van		18	29	9	20	30
Komt aan te CURAÇAO......		19	30	10	21	31

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAÇAO.